

Upravništvo: Ljubljana, Pucinijska ulica 5.  
Telefon št. 31-22, 31-23, 31-24

Insertni oddelk: Ljubljana, Pucinijska ulica 5 — Telefon št. 31-22 do 31-26

Podružnica Novo mesto: Ljubljanska cesta 42

Računi: za Ljubljansko pokrajino pri poštno-čkovnem zavodu št. 17.749, za ostale kraje Italije Servizio Conti, Corr. Post. No 11-3118

# JUTRO

Izhaja vsak dan razen ponedeljka  
Naročnina: mesečno Lit. 18.—,  
za inozemstvo vključno: »Ponedeljskim letom«  
Lit. 36.50.

Uredništvo:  
Ljubljana, Pucinijska ulica št. 5. telefon  
št. 31-22, 31-23, 31-24.

Rokopisi se ne vračajo.

## Ausdehnung der sowjetischen Angriffe

Landungsversuche der Bolschewisten an der Krim gescheitert — 190 Sowjetflugzeuge in zwei Tagen vernichtet — In Süditalien örtliche Kampfaktivität

Aus dem Führerhauptquartier, 22. Okt. DNB. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt:

An der Ostfront dehnten die Sowjets ihre Angriffe auf weitere Frontabschnitte aus.

Zwischen Asowschem Meer und Saporoschje trat der Feind nach heftiger Feuerbereitung erneut zum Angriff an, wurde jedoch unter hohen Verlusten im wesentlichen abgeschlagen. Die Kämpfe sind noch im Gange.

Im Kampfraum südöstlich Krimentschug versuchten die Sowjets auch gestern ihren Einbruch nach den Seiten zu erweitern. In den schweren, noch andauernden Kämpfen wurde eine feindliche Panzergruppe aufgerieben.

Auch in der Dnjepr-Schleife, südöstlich Kiew verliefen feindliche Angriffe trotz starken Kräfteinsatzes bis auf einen in zwischen abgeleiteten örtlichen Einbruch ergebnislos. Nördlich Kiew wurde durch ein eigenes Angriffsunternehmen ein wichtiger Flussabschnitt erreicht und vom Feinde gesäubert.

Nordwestlich Tschernigow gingen unsere Truppen die immer wiederholten Durchbruchversuche der Sowjets in erbitterten Kämpfen auf.

Auch westlich Smolensk nahm die Kampfaktivität wieder zu. Beiderseits der Autobahn mit starker Artillerie und Schlachtfliegerunterstützung auf schmaler Front angreifender Feind wurde abgewiesen.

Ein Landungsversuch der Sowjets der mit schwachen Kräften an der Ostküste der Krim unternommen wurde, scheiterte.

Von der übrigen Ostfront werden erfolgreiche feindliche Übersetzversuche über den

Wolhow und die Neva und ein erfolgreiches Angriffsunternehmen südwestlich Wenikije-Luki gemeldet.

Deutsche Kampf- und Nahkampffliegerschwader zusammen mit rumänischen Schlachtfliegern griffen wiederholt in die Abwehrkämpfe ein und führten besonders schwere Angriffe gegen feindliche Bereitstellungen im Einbruchraum südöstlich Krimentschug.

Am 20. und 21. Oktober wurden in Luftkämpfen und durch Flakartillerie bei 6 eigenen Verlusten 190 Sowjetflugzeuge vernichtet. Leutnant Lang, Staffelführer in einem Jagdgeschwader errang gestern 12 Luftsiege.

An der süditalienischen Front herrschte nur im Westabschnitt örtliche Kampfaktivität.

Im Seegebiet westlich Algier griffen deutsche Kampf- und Torpedoflugzeuge feindliches Geleit an. Mehrere Transporter und ein Bewachungsfahrzeug wurden getroffen. Mit der Vernichtung eines Teils dieser Schiffe kann gerechnet werden. Fünf Flugzeuge kehrten von diesem Einsatz nicht zurück.

Einzelne britische Störflugzeuge warfen in der vergangenen Nacht planlos einige Bomben im nordwestlichen Reichgebiet.

Schnelle deutsche Kampfflugzeuge stießen in der Nacht zum 22. Oktober nach London vor und erzielten Bombentreffer in den befohlenen Zielen.

Nach den endgültigen Meldungen der Luftverteidigungskräfte hat der Feind bei seinen Tages- und Nachtangriffen am 20. Oktober gegen das Reichsgebiet nicht 18, sondern 28 Flugzeuge verloren.

## Razširjenje sovjetskih napadov

Neuspeli boljševiški izkrcevalni poizkusi na Krimu — 190 sovjetskih letal uničenih v dveh dneh — Krajevni boji v južni Italiji

Führerjev glavni stan, 22. okt. DNB. Glavno poveljništvo oboroženih sil objavljaja:

Na vzhodnem bojišču so razširile sovjetske čete svoje napade na nadaljnje odseke fronte.

Med Azovskim morjem in Zaporozjem je sovražnik po močni topniški pripravi ponovno napadel, bil pa je z velikimi izgubami v glavnem odbit. Boji so še v teku.

Na bojišču južnovzhodno od Krimenčuga so sovjetske čete tudi večerj poizkušale razširiti svoj vdor na obe strani. V tekih, še trajajočih bojih, je bila uničena neka sovražna oklopna skupina.

Tudi v kotenu Dnjepra, južnovzhodno od Kijeva, so se ponesrečili vsi sovražni napadi, izvedeni z močnimi silami. Uspeh je le nek krajevni vdor, ki pa je bil medtem že odrezan. Severno od Kijeva je bil z lastnim napadom dosežen važen odsek reke, ozemlja pa je bilo očistočno sovražnika. Severozapadno od Černigova so zadržale naše čete v ogorčenih bojih vedno znova se ponavljajoče sovjetske poizkuse prodora.

Boji so se ojačili tudi zapadno od Smolenska. Sovražnik, ki je napadel z močno podporo topništva in bojnih letal vzdolž avtomobilske ceste na ozki fronti, je bil odbit.

S slabimi silami izvršeni sovjetski izkrcevalni poizkusi na vzhodni obali Krima se je ponesrečil.

Z ostalega vzhodnega bojišča poročajo, da je sovražnik zaman skušal prekorčiti Volhov in Nevo ter da se je ponesrečil nek njegov napad južnozpadno od Velikih Luk.

Nemški bojni letalci in jate letal za boje iz bližine so skupno z rumunskimi bojnimi letalci vedno znova posegali v obrambo. Ne boje ter so težko napadli sovražnikova zbirališča na področju vdora južnovzhodno od Krimenčuga.

Dne 20. in 21. oktobra je bilo uničenih v letalskih bojih in s strelji protiletalskega topništva ob šestih lastnih izgubah 190 sovjetskih letal. Večrj je poročnik Lang, vodja neke skupne lovskih letal, zabeležil 12 letalskih zmag.

Na južnem italijanskem bojišču so bili krajevni boji srmo v zapadnem odseku.

Zapadno od Alžira so napadla nemška bojna in torpedna letala sovražno ladjsko spremljavo. Več prevoznih parnikov in neka stražna ladja je bilo zadetih. Lahko se računa, da je bil del tega brodirja izgubljen. S poleta se ni vrnilo 5 naših letal.

Na severozapadnem državnem področju je nekaj britanskih motilnih letal popolnoma brez cilja odvrlo svoje bombe.

Nemška brza bojna letala so v noči na 22. oktobra prodrla do Londona in zadel z bombami obljubene stanovanjske predele.

Po dokončenih ugotovitvah protiletalske obrambe je izgubil sovražnik pri svojih dnevnih in nočnih napadih na državno področje dne 20. oktobra 23 letal in ne samo 18.

## Krvav poraz Angležev in Američanov v Italiji

Berlin, 21. okt. DNB. Na južnem italijanskem bojišču so bili Angleži in Američani zaradi svojih težkih izgub v prejšnjih dneh prisiljeni, da preuredijo svoje oddelke. Dne 19. in 20. oktobra so se zato razvili le krajevni, toda ponekod hudi boji. Na desnem nemškem krilu so napadale ameriške čete ob kotenu Volturna ob reki nazgov. Pri Dragoniju in pri Roccaromani pa so utrpele krvav poraz in je našim četam uspelo z energičnimi protisilami iztrgati jim mimogrede priborjeno ozemlje.

V srednjem odseku so se primaknile sovražne sile bližje nemškemu glavnim postojankam. Južnozpadno od Campobassa so po večurni topniški pripravi napadle angleške čete brezposelno trikrat po vrsti kraj Barranello, ki so ga prejšnjega dne zavzele v naskoku nemške čete. Tukaj kakor tudi severno od Campobassa se boji nadaljujejo. V vzhodnem odseku je bilo le obojestransko topniško delovanje in krajevni boji izpostavljenih oddelkov. Nemške napadalne čete so na področju južnozpadno od Termolija zajele nekaj ujetnikov in zaplenile težko orožje, angleški napad ob obalni cesti pa je bil krvavo zavrnjen.

## Letalski napad na Hull in London

Berlin, 21. okt. DNB. Kakor je javilo četrtkovno vojno poročilo, so nemška bojna letala napadla v noči na 21. oktober vzhodnoangleško pristaniško mesto Hull. Naši letalci so napadli posebno cilje v pristanišču in to delno s strmoglavljenjem. Težke rušiline in zažigalne bombe so padle na pristaniške naprave in doke ob izlivu Humberja ter povzročile požare in razrušenja.

V isti noči so napadla druga nemška bojna letala cilje na mestnem področju Londona. Opazeno je bilo večje število požarov po bombnih zadetkih. Angleška obramba je poslala številne nočne lovce, ki jim pa ni uspelo, da bi preprečili našim oddelkom polet nad London in jih ovirali pri bombardiranju važnih vojaških in industrijskih ciljev v Hullu in Londonu.

## 28 angleško-ameriških letal sestreljenih

Berlin, 21. okt. DNB. Angleški bombniki, ki so v noči na 21. oktober prodrli v široki fronti nad severno in srednjo Nemčijo, niso utegnili zaradi nemške protiletalske obrambe izvesti nameravanega koncentričnega napada. Morali so zaradi slabih vremenskih razmer preleteti prostrane del Nemčije v veliki višini. Oddelki nočnih lovcev in zaporni ogenj protiletalskega topništva so prisilili Angleže, da so se morali razdeliti v manjše skupine. Po novih, toda še ne dokončnih ugo-

## Estensione

## degli attacchi sovietici

Dal Quartier generale del Führer, 22 ottobre, DNB. Il Comando Supremo germanico comunica:

Sul fronte orientale hanno esteso i sovietici i loro attacchi su altri settori del fronte.

Tra il Mare d'Asov e Saporosce ha rinnovato il nemico dopo intensa preparazione di fuoco il suo attacco, veniva però sostanzialmente respinto con alte perdite. I combattimenti sono ancora in corso.

Nel settore di battaglia a sudest di Kremencug cercavano anche ieri i sovietici di allargare la loro puntata sulle ali. In difficili combattimenti che sono tuttora in corso è stato annientato un gruppo di carri armati nemici.

Anche nell'ansa di Dnjeper, a sudest di Kiev rimanevano gli attacchi nemici senza esito malgrado l'impiego di forti forze, ad eccezione di una puntata locale, prontamente stroncata. A nord di Kiev veniva raggiunto in un proprio attacco un importante settore fluviale da cui il nemico veniva cacciato.

A nordovest di Černigov intercettavano le nostre truppe i ripetuti tentativi sovietici di penetrazione in accaniti combattimenti.

Anche ad occidente di Smolensk veniva ripresa l'attività combattiva. Il nemico che attaccava su uno stretto fronte con forte appoggio d'artiglieria e di velivoli da combattimento, veniva respinto su ambo i lati dell'autostrada.

Un tentativo d'approdo dei sovietici, intrapreso da deboli forze sulla sponda orientale della Crimea è fallito.

Dal rimanente fronte orientale non si segnalano che falliti tentativi nemici di varcare il Wolchow e la Neva ed un fallito attacco a sudovest di Veliki Luki.

Squadriglie tedesche di velivoli di combattimento e di lotta da vicino in cooperazione con velivoli da combattimenti difensivi portando specialmente forti attacchi contro i preparativi nemici nello spazio di penetrazione a sudest di Kremencug.

Nei giorni 20 e 21 ottobre venivano annientati nelle lotte aeree e dalla difesa contrattacca 190 velivoli sovietici, con perdita di 6 propri apparecchi. Il tenente Lang, comandante di reparto di una squadriglia da caccia, raggiunse ieri la sua dodicesima vittoria aerea.

Sul fronte meridionale italiano si rinnovava attività combattiva locale solo nel settore occidentale.

Nel settore marino ad occidente di Algeri attaccavano i venivoli tedeschi da combattimento e sminanti un convoglio nemico, venivano colpite varie navi da trasporto ed un piroscafo di guardia. Una parte di queste navi può ritenersi perduta. Unque venivano non rientravano da queste operazioni.

Singoli velivoli britannici di disturbo sganciavano nella notte scorsa, senza alcun piano alcune bombe nel nord-ovest del territorio germanico.

Velivoli aerei tedeschi da combattimento si spingevano nella notte sul 22 ottobre fino a Londra e colpivano con bombe i previsti spazi da colpire.

Secondo le definitive segnalazioni delle forze di difesa contrattacca il nemico ha perduto nei suoi attacchi diurni e notturni del 20 ottobre contro il territorio del Reich 28 aerei e 18 velivoli.

## Angleži se umikajo boljševikom

Ako so imeli Anglo-američani namen, da bi severno Afriko in južno Italijo s pomočjo žalostne vlade »Angota« izražljali izključno v svojo korist, so delali račun brez svojega moskovskega zaveznika. Stalin niti najmanj ne misli, dati svojim kapitalističnim prijateljem proste roke v Sredozemlju, marveč si prizadeva na vse načine, da svoj vpliv na tem področju čim bolj utrdi. Njegov cilj je očiten: čimprej razviti rdečo zastavo nad Tunisom, Alžirrom in Palermom.

Kakor smo že poročali, sta morala Roosevelt in Churchill tolažiti popustiti Stalinovemu pritisku, da si je Sovjetska zveza zagotovila sodelovanje pri upravi zasedene ozemlja v Sredozemlju. Stalin je nato poslal najboljšega konja iz boljševiškega hleva, dolgoletnega državnega tožila, krvavega Višinskega na Sicilijo. S tem je potisnil nogo med vrata in osebnost njegovega prvega odposlanca mu jamči, da se bodo vrata še vse širje odprla.

Pred dnevi je angleški radio objavil, da je v spremstvu Višinskega nič manj kakor 55 sovjetskih »diplomatov«, določenih za Sredozemlje. Del teh zastopnikov je že nastopil svojo službo pri »osvoboditvenem odboru« v Alžiru, ostali pa bodo delali v raznih odsekih zveziške uprave Sredozemlja.

To pomeni, da bo Alžir postal v kratkem središče boljševiške agitacije za celotno Sredozemlje, kakor je že Kairo, kakor je prispel zloglasni »krmur kominterne« Bolgar Dimitrov. Ako priznamo, da kak poslanik potrebuje celo pet ali šest atašeev, ki naj bi mu pomagali spoznavati se v zmešnjavi in sporih, ki vladajo med Giraudom in De Gaulleom, se bo vsakogar vsakdo vpraševal, zakaj je Stalinov poslanik v Alžiru, Bogomolov. Privedel s seboj kar dva tuceta pomočnikov. Tu vprašanje ne potrebuje odgovora. Ti diplomati imajo iste naloge, kakor so jih imeli doslej vsi sovjetski diplomati. Oni morajo gledati na to, da bo vsa severna Afrika dozorela za boljševizem. Splošna beda in obup, ki ju je razširil anglo-ameriški režim v Francoski severni Afriki, ustvarja za to najugodnejše pogoje.

V ostalem boljševiški »diplomati« pri svojem delu niso navezani sami nase. V Alžiru je del dolgoletni glavni tajnik francoske komunistične stranke ter zastopnik tretje republike v kominterni Maurice Thorez, ki je svojčas po polomu Francije po-

begnil v Moskvo. Na mestu je našel že izkušeno družino izvoljenih sodelavcev. Veliko število bivših komunističnih poslancev parškega državnega zbora, ki so poleti l. 1940 pobegnili v severno Afriko in ki jih je vichyska vlada iz varnostnih razlogov vtaknila v koncentracijsko taborišča, je sedaj svobodnih in so Thorezu na razpolago.

Tudi v južni Italiji in na Siciliji so se boljševiki že močno pririli v ospreje. Višinski je dal »likvidirati« že mnogo carističnih beguncev, ki so bili raseljeni v severni Afriki. Celo Rusi, ki so se zatekli pod okrilje anglo-ameriškega varstva, so bili izrceni boljševikom.

K temu prihaja še izdajalec Badoglio, ki je zvest pomagač Eisenhowera, dasi mu v Londonu in New Yorku doslej niso priznali značaja zaveznika. Badoglijeve čete delujejo sedaj pod anglo-ameriškim vrhovnim poveljstvom, Višinski pa kljub vsemu javno označuje Badoglija kot sovražnika Italije. Zatrjuje, da je Badoglio nazadnjak in da mora njegova vlada izginiti, kajti v Italiji je mogoča edina ena državna oblika, namreč diktatura proletariata.

Te besede so zelo razločne, celo razločnejše nego je ljubo angleškemu tehniku »Tabletu«. List čuti potrebo, da opozarja angleško vlado na boljševiško delavnost v Sredozemlju ter jo svari pred to gonjo. Pri tem pa se bridko vara, kajti britanska vlada nima niti možnosti, niti volje, da bi preprečila komunistično gonjo v Sredozemlju. Tuli tu kakor povsed drugod se mora Anglija umikati silovitosti in moči Sovjetske zveze Komur se 55 izkušenih specialistov konterterne v Sredozemlju ne doli dovolj razločen dokaz za sovjetske namere, si lahko prečita zadnje število londonskega »Observerja«. Njegovo poročilo zatrjuje, da se je Anglija za vselej poslovlila od bivšega grškega in jugoslovanskega kralja, ki sta bila doslej pod varstvom Londona. Kakor je izjavil že Stalin, ponavljajo za njim tudi Angleži, dasi ne tako brezobzirno in brutalno: Žal se ne da tajiti, da obe omenjeni kronani glavi ne moreta računati na uporniško gibanje v svojih državah. Britanci so se torej pred boljševizmom popolnoma umaknili z Balkana, toda na vseh teh področjih bo tudi Nemčija izrekla še kako besedo in ona bo gotovo kot zmagovalka imela zadnje besedo. (TU).

## Izdaja na obe strani

### Zgodovina izdajstva Savojske in Badoglijeve klike

Berlin, 22. okt. DNB. Po zapisnikih vrhovnega poveljništva priobčuje »Völkischer Beobachter« zgodovino izdajstva Savojske hiše in Badoglijeve klike proti Nemčiji. Istčasno se razkazuje spletke te izdajstva, ki so šle za tem, da si zaradi zagotovitve lastnih koristi zaradi jamčijo kritje tudi nasproti Nemčiji.

»Völkischer Beobachter« piše: S sedanjo »vojno napovedjo« Badoglijevih dezertarjev Nemčiji je bilo tudi na zunaj dovereno »zadajstvo in je tako nastopil primeren trenutek, da razkrijemo v celoti in v vseh podrobnostih zgodovino te izdaje. Po zapisnikih, listinah in dnevnih beležkah, ki jih imamo, pred seboj vidimo pred nami jasno sliko naravnost preteseljeve dramatičnosti o tem najstrašnejšem prelomu zvestobe, ki ga je kdaj kak narod storil svojemu zavezniku.

Ko je bil dne 25. julija Duce z velicidajniškim udarom Savojske hiše s kraljem Viktorjem Emanuelom in prestolonaslednikom Umbertoom na čelu zahrbtno napaden in oropan svobode, je bilo nemškemu vodstvu že jasno, da ne nameravata italijanski dvor in njegova strahopetna generalna klika odstraniti samo fašizma, temveč po stari savojski tradiciji presedati ponovno v zadnjem trenutku na stran domnevnih zmagovalcev, čeprav bi s tem poštena čast in ugled naroda.

Napetost, ki je vladala med fašizmom in delom italijanskega vojnega vodstva, je bila vsem poznavalcem položaja že davno poznana. Tudi ni bila nikakoli tajnost, da italijanska kraljevska rodbina zavestno podpira to napetost. Opozicija kraljevske rodbine in reakcionarnih krogov, ki se je predvsem upirala socialnim stremiljem fašizma, se je pričela že neposredno po prevzemu oblasti s strani fašizma, vendar pa ni prišla tako dolgo na plan, dokler se je dvigala Zedinjena Italija v veličini in ugledu. Dejstvo pa, da je zahrbtno napadla v uri največje narodne nevarnosti moža, katere mu se mora zahvaliti za ta vzpon, in sicer zgolj z namenom, da bi izigrala obstoj naroda v lastno prečnost, daje temu zločinskemu delovanju za vse čase pečat neizbrisne sramote.

Že ob izbruhu te vojne so bili dinastični in reakcionarni krogi pripravljeni, da bo Duce izpolnil svojo dano besedo. Zategadelj naj bi bil odstranjen. V teh krogih so tedaj že celo govorili o njegovem nasledniku in je bilo imenovano Grandjevo ime. To je bil taisti Dino Grandi, ki se je kasneje tudi resnično pustil izrabiti kot orodje za izdajo Duceja. Po vstopu Italije v vojno je še močnejše oživelo podzemeljsko rovarjenje opozicije proti Duceju in njegovi osni politiki. Dne 4. aprila 1941 se je ob neki vidni priložnosti imenovalo še neko drugo ime. To je bilo ime Badoglija, čigar sin se je kot italijanski generalni konzul v Tangerju na neki priveditvi pustil nagovoriti od angleškega generalnega konzula z »dragi kolega« in se je skupno z italijanskim vojaškim atašejem Vinciguero rokoval z zastopnikom dežele, s katero se nahaja Italija v borbi na življenje in smrt. V oktobru istega leta je označil italijanski mornariški ataše v Budimpešti kapetanporočnik grof Ponza di San Marino zaveznost med Nemčijo in Italijo kot nenaravno in je izjavil: »Mi se bomo zelo kmalu borili z Angleži proti Nemčiji.«

V januarju l. 1943. je bil odstavljen šef italijanske generalnega štaba generalni polkovnik grof Cavallero in na njegovo mesto je bil imenovan general Ambrosio, ki je bil protifašist in član dvorne kamarije. Tako je stopil na čelo italijanske vojske mož, ki ni samo trpel razkrojnevalnega delovanja v italijanski vojski, temveč ga je celo podpiral. Tudi on je spadal k onemu koruptnemu delu italijanske generalitete, ki se nikoli ni mogla spriznati s tem, da si je fašizem prizadeval spremeniti salonsko vojaštvo preteklosti v vojaštvo, pripravljeno na vse žrtve. Morda ne bi dejstvo, da je bil postavljen na čelo italijanske vojske Ambrosio in da je tako lahko postavil na vsa važna mesta svoje somišljenike, kar je tudi stori, zadostovalo, da bi prišlo

vojska v izdajalske reke, če jim ne bi k temu pripomogla okoliščina, da je bil med oficirskim zborom in vojaštvom velik prepad, ki ga fašizem nikoli ni utegnil premostiti.

Italijanski vojak je zelo skromen, hitro se pusti navdušiti, je poslušen in pod odličnim vodstvom tudi hraber, kar so dokazale posamezne divizije v borbah proti skupnemu sovražniku. Povsod, kjer so bile italijanske divizije vključene v nemške oddelke ali pa so se borile pod nemškim vodstvom, so pokazale dobre, mnogokrat celo odlične vojaške uspehe, kar dokazuje resnično hrabrost. Italijanski vojak je večinoma sam trpel pod nezainteresiranim in protifašističnim vodstvom svojih oficirjev, ki so se kaj malo menili za njegovo dobro in njegove skrbi, temveč so se izogibali vsaki odgovornosti in skrbeli neodločni in brez vsake energije le za sebe samega in za svojo lastno varnost. Tako so se borili le s polovičnim srcem in so se strateško, tehnično, gospodarsko in moralno zanašali le na svojega zaveznika. Stalno so govorili: »Nemci bodo že vse opravili.« Ker je torej tako odpovedalo vodstvo, so morale tudi odpovedati italijanske čete in tako olajšati izdajalcem njih igro.

Listine vrhovnega poveljništva in skrbni zapiski v dnevnih nam razkrijajo skoraj sapa jemajoči razvoj te sistemske izdaje, ki je bila do najmanjših podrobnosti pripravljena in hotena. Le ti pa nam dajejo tudi spoznanje, da številni znaki tega verolomstva niso ostali prikriti nemškemu vojnemu vodstvu, ki se ni pustilo zavesti s svetohlinskimi obljubami, prisegami in častnimi besedami, temveč je z obudovanjem vrednim mirom in stvarnostjo prešlo k delu. Kakor je vojno vodstvo dve in pol leti zaradi lastnih narodnih koristi molčalo o slabosti in krivlj svojega zaveznika, tako je tudi sedaj le molčalo k že izpregledani izdajalski dvojni igri.

Šele tedaj, ko so mislili izdajalci, da se že lahko veselijo svoje posrečene lopovščine, je nemško vodstvo udarilo. In tedaj je tudi udarilo s takšno bliskovito močjo, da je raztrgalo v 48 urah mesec in leto dolgo tkano izdajalsko mrežo.

Angleži in Američani pa, ki so upali da jim bo s pomočjo brezčastnih izdajalcev, katere sami zaničujejo, uspelo priti do cenenega trumfa, so tudi morali v tem kratkem časovnem razdobju spoznati, da so jim bili zbiti iz rok sadovi izdaje.

Na polagaj dokumentarnih listin vrhovnega poveljništva nemške vojske, ki dajejo spoznanje, kako se iz mnogih navideznih obistvenih simptomov razkrija ozadje tega zločinskega počenja, objavljamo strnjeno zgodovino tega brezprimerne verolomstva.

(Nadaljevanje članka bomo objavili jutri.)

## Kratke vesti iz vsega sveta

Rim, 22. okt. DNB. Italijanski mornariški podtajnik, admiral Antonio Legnani, se je pri avtomobilski vožnji iz Vicenze v Verono smrtno ponesrečil.

Budimpešta, 22. okt. DNB. Državni upravitelj Horty je v četrtek sprejel novo imenovane turškega poslanika v Budimpešti Sefketa Fuada Kececija.

Stockholm, 22. okt. DNB. Kot naslednik admirala Sira Andrewja Cunninghama je bil imenovan njegov bratranec admiral Sir John Cunningham za vrhovnega poveljnika angleške sredozemske mornarice.

Stockholm, 22. okt. DNB. Zunanji komisar Molotov je sprejel novega izrednega in pooblaščenega ameriškega poslanika v Sovjetski zvezi Harrimana.

Bratislava, 22. okt. DNB. Ministrski predsednik dr. Tuksa je brzojavno sporočil filipinski vladi, da Slovaška priznava filipinsko republiko in je pripravljena navezati z njo prijateljske stike.

